

ש"פ אחרי-קדושים, י"ג אייר, ה'תשכ"ח

ביאור בדרך אפשר

1 באכילה, מה-שאיין-כן השור, אף שגם שרשו מ'פני שור'
 2 שבמ'רפכה, ואם כן מובן שגם לו יש שורש גבוה ונעלה, מפל-מקום
 3 להיותו למטה מ'פני אריה', כיוון ששורש השור למעלה נמוך
 4 משורש האריה למעלה, לכן גם לאחר השבירה שגרמה 'נפילה' של
 5 ניצוצות הקדושה מלמעלה למטה אל
 6 תוך הגשמיות והחומריות, בכל זאת
 7 אינו נפרד מן הקדושה לגמרי
 8 ואינו אסור באכילה, אלא הוא
 9 בהמה טהורה].
 10 ולכן מה שנפלו קצת חלק
 11 מועט מבחינת ג' ראשונות
 12 פתרה-חכמה-בינה למטה,
 13 נפלו למטה יותר, לעניינים
 14 נחותים יותר מה'נפילה' של דרגות
 15 נמוכות יותר למעלה שגם נפלו אך לא
 16 נמוך כל כך, אבל שלוש בחינות נעלות
 17 אלו, כתר-חכמה-בינה ירדו ונפלו
 18 למטה ביותר, הינו בג' קליפות
 19 הטמאות, וזהו ענין פירות
 20 ערלה שהם מג' קליפות
 21 הטמאות ואסורות באכילה
 22 [ולהעיר שהדוגמא שהובא
 23 בתניא¹⁷ על מאכלות אסורות
 24 שהם מג' קליפות הטמאות
 25 לגמרי - היא מערלה דוקא
 26 ובודאי הדבר מדויק ומכון].
 27 ומסים אדמו"ר היצמח צדק' במאמר
 28 הנזכר: וזהו ענין ג' שני ערלה
 29 כו' שהן תהו ובהו וחושך,
 30 שלוש בחינות של העלם והסתר על
 31 אלוקות ושרשן ממה שנפל
 32 בשבירת הפלים מתהו ובהו
 33 וחושך העליון כו' כפי שהן
 34 בחינות גבוהות ונעלות באלוקות,
 35 כמבואר לעיל שהבחינות הנעלות יותר
 36 נפלו למטה יותר.
 37 ד) אף עדיין צריך להבין דבר
 38 נוסף בענין פירות העולה, הרי נאמר
 39 בקהלת גם את העולם נתן
 40 בלבם¹⁸, והמשמעות הפנימית של
 41 הפסוק היא שכל עניני העולם
 42 הזה הם בשביל עבודת האדם, שיברר אותם כו', כדי שעל-ידי
 43 שהאדם בא איתם במגע ומשתמש בהם לתורה ומצוות ולעבודת ה' באופן

ביאור בדרך אפשר

44 של 'בכל דרכיך דעה', הוא יברר ויפריד את הטוב שבהם מהרע ויעלה אותם
 45 לקדושה, ולכאורה, איך נעשה הבירור והעילוי של הפירות בג'
 46 שני ערלה, מאחר שהם מג' קליפות הטמאות שאין להן
 47 עליה וביורו, והם אסורים באכילה ויתבררו רק לעתיד לבוא?
 48 אף הענין הוא, שהברור
 49 והעליה דג' קליפות הטמאות
 50 הוא באופן של דחיה בעוד
 51 שהדברים המותרים מתבררים
 52 ומתעלים על ידי אכילתם והשימוש
 53 בהם, הדברים האסורים מתבררים על
 54 ידי עצם העובדה שרוחים אותם ולא
 55 אוכלים מהם, אבל גם הם בעצם
 56 עוברים ביורו (לפחות במידה מסוימת)
 57 ואינם יוצאים מהכלל הקובע שהעולם
 58 כולו נברא כדי שהאדם יעלה ויברר
 59 אותו.
 60 וזהו פללות החילוק ההבדל
 61 בין הברור של הדברים הגשמיים
 62 בעולם הזה שעל-ידי קיום רמ"ח
 63 מצות-עשה בעשייה חיובית,
 64 לברור של דברים אחרים, האסורים
 65 באכילה או אפילו בהנאה שעל-ידי
 66 שפ"ה מצות לא-תעשה, על-
 67 ידי הימנעות מפעולות מסוימות
 68 שהברור שעל-ידי רמ"ח
 69 מצות-עשה הוא בדרך קרוב
 70 בין האדם המברר והדבר המתברר על
 71 ידי אכילתו או שימוש בו לעניני תורה
 72 ומצוות, ואילו הברור שעל-ידי
 73 שפ"ה לא-תעשה הוא בדרך
 74 דחיה של הדברים האסורים. והינו,
 75 שהברור דג' קליפות
 76 הטמאות נעשה על-ידי-זה
 77 שדוחה אותם, ובפרט פאשר
 78 מצטער מזה כו' (פמבאר
 79 בהמשך תרס"ו¹⁹ שעל-ידי
 80 הצער מגיעים למעלה יותר
 81 מאשר על-ידי התענוג ולכן
 82 לבעל-תשובה שמצטערים וחשים
 83 מרירות על כך שבעבר היו רחוקים
 84 מדביקות באלוקות יש יתרון על
 85 צדיקים גמורים שעובדים את ה' מתוך עונג על היותם קרובים לאלוקות),
 86 פמבאר בפרושים מאמרי חסידות המבארים את החילוק ההבדל

צג, ג. לקו"ת שה"ט ט, ד. 17) ספ"ו. רפ"ז (בהגהה). 18) קהלת ג, יא. וראה לקו"ת במדבר ה, ב. 19) ע' קו ואילך.